

[Pürschel.]

er afgivet nøjagtigt 5 Uger senere, nemlig den 18. December. I disse 5 Uger har der været afholdt 19 Møder. Det er altsaa i Virkeligheden en meget hurtig Behandling, og naar jeg alligevel tør sige, at den ikke paa nogen Maade er jasket, skyldes dette forskellige Omstændigheder. For det første er Arbejdet fra alle Sider blevet betragtet som en Fortsættelse af Arbejdet i Fjor, hvor der jo afholdtes 40 Møder, og jeg maa sige, at de nye Udvalgsmedlemmer loyalt har stillet sig paa det samme Standpunkt. Forud for disse 40 Møder ligger endda nogle tidligere Aars Arbejde i et Udvalg, der for de fleste Medlemmers Vedkommende var det samme som nu. Dernæst nævner jeg den gode Villie, der fra alle Sider har været vist, og som har gjort Arbejdet i Udvalget let, saaledes at det er gaaet uden nævneværdige Gnidninger, og fremdeles den udmærkede, altid redbonne og altid aarvaagne Støtte, som Udvalget har haft til sit Arbejde af Kontorchef Lucas i Justitsministeriet, som har fungeret som dets Sekretær. Endelig tør jeg maaske nævne, at Betænkningens Form, der er den samme som det tidligere Retsplejelovsudvalgs Form, har gjort det muligt at slutte Udvalgets Behandling hurtigt, idet Bemærkningerne findes ved de enkelte Paragraffer, og man derfor kun i ringe Grad har anset det for nødvendigt at fremsætte almindelige Bemærkninger, som det jo altid vil tage en Del Tid at udarbejde ved et Udvalgs Afslutning, naar Betænkningen affattes saaledes, som det sædvanlig sker. Af alle disse Grunde har det været muligt i den korte Tid at præstere et Arbejde, som jeg tror, jeg har Lov til at sige er et omhyggeligt Arbejde.

Imidlertid er denne Lov jo af den Beskaffenhed, at man efter min Opfattelse kan arbejde med den, omtrent saa længe man vil, man vil altid kunne finde et og andet, som enten Udviklingen eller en fremkommen Kritik vil gøre det ønskeligt at underkaste ny Overvejelse. Derfor vil jeg allerede paa dette Tidspunkt sige, at det mellem anden og tredje Behandling vil være nødvendigt at optage nogle enkelte Punkter til ny Overvejelse, foranlediget ved Kritik, der fra sagkyndig Side, Højesteretssagfører Bache og Professor Krabbe, er fremkommet, efter at Betænkningen er afgivet.

Dernæst vil jeg gerne, for at Behandlingen ikke skal blive alt for vidtløftig, minde om, at anden Behandling jo ikke er Stedet for de principielle Drøftelser. Hvis vi skal ind paa de principielle Drøftelser ved

denne Lejlighed, vil Debatten komme til at tage meget lang Tid. Det haaber jeg man kan undgaa, og jeg skal stræbe ikke at give noget daarligt Eksempel i saa Henseende.

Det vil ses af Betænkningen, at der er opnaaet Enighed paa en Række meget vigtige Punkter, saa at man vil være berettiget til at vente, at Arbejdet i det andet høje Ting, hvor naturligvis den samme gode Villie tør paaregnes, vil kunne gaa ret hurtigt, saaledes at maaske det skønne Maal, der har foresvævet Udvalget, kunde naas, nemlig at faa en Straffelov af April 1930.

Af de almindelige Bemærkninger, Udvalget har gjort til Indledning, skal jeg kun fremhæve en enkelt, nemlig den, at det ved den fremtidige Lovgivning, overalt hvor denne indeholder Straffebestemmelser, vil være nødvendigt at erindre, at Straffelovens almindelige Del nu faar Gyldighed ogsaa udenfor selve Straffeloven over hele det strafferetlige Omraade. I Øjeblikket er Forholdet jo det, at man kun for enkelte Bestemmelers Vedkommende og kun med Varsomhed anvender Straffelovens almindelige Bestemmelser udenfor Straffeloven. Denne ændrede Tilstand bør have for Øje, naar der skal udarbejdes Forslag, som rummer Straffebestemmelser, og derfor har Udvalget tilladt sig en Henstilling til Administrationen om, at det fremtidig, naar saadanne Forslag skal udarbejdes, sker under Samarbejde mellem Ressortministerierne og Justitsministeriet, hvor man tør vente, at man vil have Blikket aabent for, hvad der i saa Henseende maatte være nødvendigt at iagttage.

Inden jeg gaar over til at omtale de enkelte Bestemmelser, vil jeg først sige, at jeg anser det for en Pligt overfor det Arbejde — det *udmærkede* Arbejde, som Fru Hauschultz gjorde i Udvalget, at genoptage de af hende stillede fire Ændringsforslag. Og dernæst vil jeg forudskikke den Bemærkning, at det naturligvis vil være uoverkommeligt detailleret at gennemgaa hvert enkelt af de 190 Ændringsforslag, der i alt er stillet til Straffeloven og Ikrafttrædelsesloven. Jeg vil derfor indskrænke mig til at tage dem, der har nogen Betydning, men paa den anden Side bliver det alligevel et meget stort Antal. Saa vil jeg tillade mig, i Lighed med hvad jeg gjorde i sin Tid, da jeg var Ordfører for Retsplejeloven, og den Gang fik Tilslutning til, at gennemgaa Forslagene uden egentligt Hensyn til, om de er stillet af et Flertal eller af et Mindretal eller af hele Udvalget. Jeg